

оба. Никой други неможе да направи вси-
това, само единъ Богъ, като всесиленъ и
семогащъ може да направи всичко, что-то ще:
заради това тръбва да ся боимъ отъ Бога.

Отъ Бога ничто неможе да ся укрые.
Богъ всичко знае. Той знае не само, что-то
правимъ, нъ и всичко, что-то си мыслимъ.
Нѣма нѣчто, кое-то да незнае Богъ. Той, кой-
то е далъ очи-тѣ ни, види такожде. Той,
кой-то е далъ уши-тѣ ни, чюе такожде. Всичко,
что-то правимъ види Богъ. Всичко, что-
то говоримъ, чюе Богъ. Нѣма място, дѣто
да невиди и да нечюе Богъ. Богъ знае и
что-то си мыслимъ и что-то искаамъ: Той по-
знава най-добрѣ срѣдце-то ни. Той ны ви-
ди въ тъмно-то сѫще така, както и въ ви-
дѣло-то. Той ни види, кога-то смы добры и
кротки, а познава ны и кога-то смы зли и
пакостни: заради това тръбва да ся назимъ
нито да помыслимъ нѣчто противно, а камо-
ли да направимъ това, что-то не е Богу
угодно.

Богъ заповѣда да обычять дѣтца-та свои-
ты родители и по-стrary-ты отъ тѣхъ: да
неправятъ другому това, что-то необычять да
имъ го прави другы: да обычять другы-ты
акто сами себе си и да бѫдѣть мылости-
камъ самы-ты скотове.

Богъ е мылостивъ. Той ны обычя. Всич-
ко-то е добро, отъ Бога е. Что-то има-